

Читаво пренемагање око реконструкције Владе је вођено са два циља: да се изазове политичка криза и услови за изборе где би Вучић и СНС верификовали тренутну популарност; или, ако то не може – ако Запад не дозвољава – онда да се промени однос снага у владајућој коалицији тако да неки ресори СПС и УРС пређу у руке СНС. Дакле, реч је о прекомпоновању Владе тако да се верификује нова политичка тежина СНС и Вучића. То је та игра која се од почетка игра – а не да ли су Мркоњић, Петковић или Марићева добро или лоше радили. Истовремено, овом причом се жели да се скрене пажња са економије и напуштања Срба са Косова.

Посебна мета је место министра полиције и зато се Вучић наизглед великодушно одрицао министарства одбране са поруком „ако ја не могу да будем потпредседник Владе и министар, како ти можеш да будеш премијер и министар МУП“. МУП је додатна Вучићева мета.

Дачић све време маневрише покушавајући да то избегне и да задовољи аспирације Вучића тако што ће га нахранити и Динкићевим ресорима.

А да ли ће у тој Влади од сутра бити Динкић или неће, потпуно је небитно јер у економском смислу ова влада спроводи политику Г17, а у осталом политику ЛДП! Избацивање Динкића није идеолошко, већ интересно и персонално!

Дакле, Вучић жели или изборе, или да толико ојача да и не мора на њих да иде. Ако му то не дају (да ојача), иде на изборе. Странци их не желе, па би му ишло у прилог да се „догоде“, а не да их он изазове. А Дачић такође купује време развлачењем реконструкције, а изборе жели да избегне, јер после њих сигурно неће бити премијер.

Николић је у овој конкретној ставри ближи Дачићу, јер не жели изборе – опет не из принципјелних разлога, већ што је ово барем делом Николићева влада, а нека будућа то не би била.

(НСПМ-Факти)